

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí 13. októbra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **R. K. a spol.**, pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, § 20 Tr. zák., **o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci** podľa § 23 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného R. K. a obžalovaného M. R., vedená na **Okresnom súde Poprad** pod sp. zn. 6 T 33/2013, tomuto súdu **neodníma**.

O d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Poprad podala prokurátorka okresnej prokuratúry 15. marca 2013 obžalobu na R. K. a M. R. (v bodoch 1/ až 5/ obžaloby) pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., a (v bodoch 1/ a 2/ obžaloby) pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v danej obžalobe.

Dňa 12. decembra 2014 obžalovaný R. K. podal návrh na odňatie veci Okresnému súdu Poprad a zároveň i Krajskému súdu v Prešove a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa. Obžalovaný R. K. v konaní pred Okresným súdom Poprad vo veci sp. zn. 6 T 33/2013, vzniesol námietku zaujatosti nielen voči sudcom procesne činného senátu, ale i voči všetkým sudcom Okresného súdu Poprad. Súčasťou tejto námietky bol i návrh na odňatie veci okresnému i krajskému súdu, a tiež námietka zaujatosti voči všetkým sudcom nadriadeného súdu – Krajského súdu v Prešove, ktorú konkretizoval nasledovne:

„Vo vzťahu k zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Prešove uvádzam, že títo sú podľa mňa zaujatí z toho dôvodu, že sa ako sudcovia odvolacieho súdu opakovane aj v iných konaniach, kde potvrdili rozsudky Okresného súdu Poprad vo veciach sp. zn. 6 T 185/2009, ako aj pod sp. zn. 6 T 196/2001, stotožňujú s rozhodnutiami a názormi Okresného súdu Poprad a Okresného súdu Kežmarok, kde je tiež vedené konanie voči mojej osobe. Vzhľadom na to mám voči nim tiež totálnu nedôveru a namietam zaujatosť. Preto žiadam aby trestná vec vedená pred Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 6T/33/2013 zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, no najmä z dôvodu námietky zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom Okresného súdu Poprad, ako aj všetkým sudcom Krajského súdu v Prešove podľa § 23 v spojení s § 31 a nasl. Trestného poriadku bola odňatá Okresnému súdu Poprad a Krajskému súdu v Prešove, ako odvolaciemu súdu a prikázaná Okresnému súdu Bratislava I na konanie a rozhodovanie vo veci.“

O tom, že sa trestná vec obžalovaného R. K. a obžalovaného M. R., vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 8 Nto 6/2015, tomuto súdu neodníma, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 17. júna 2015 pod sp. zn. 2 Ndt 11/2015.

Dňa 30. septembra 2015 predseda senátu Okresného súdu Poprad predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh obžalovaného R. K. na odňatie a prikázanie veci inému súdu. Súčasťou podaného návrhu je i trestný spis, v rámci ktorého sa nachádzajú vyjadrenia všetkých sudcov Okresného súdu Poprad. Obžalovaný namieta zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Poprad a žiada, aby jeho trestná vec bola prikázaná na konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava I.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený, preskúmal podaný návrh ako aj príslušný spisový materiál, a dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na odňatie predmetnej veci z jurisdikcie Okresného súdu Poprad a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa v danom prípade - Okresnému súdu Bratislava I.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa konštantnej súdnej praxe sa generálna všeobecná námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, považuje za návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takéhoto návrhu odsúdeného preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. V zmysle citovaného ustanovenia sú teda dôležitými dôvodmi predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú objektívne zistenie skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prejednanie a rozhodnutie veci.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti. Pritom dôvody na odňatie a prikázanie veci, čo do opodstatnenosti a závažnosti, musia byť zrovnateľné s významom ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého - „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.“.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

V danom prípade takéto dôvody obžalovaný R. K. vo svojom návrhu zo dňa 12. decembra 2014 neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Obžalovaný vo svojom návrhu uviedol, že v minulosti o jeho odsúdení dvakrát rozhodoval predseda senátu JUDr. Pavol Roth, vždy bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto má dôvod pochybovať nielen o nezaujatosti predsedu senátu, ale všetkých jeho členov a všetkých sudcov Okresného súdu Poprad. Dôvodí, že Poprad je malé mesto, každý každého pozná, po celom meste je vo vzťahu k jeho osobe vytvorená identita kriminálnika – devianta. Z týchto dôvodov usudzuje, že zo strany senátu ide o jasný cieľ, zastrašiť ho po tretíkrát a odsúdiť, ako nejakého devianta bez akýchkoľvek práv, ako napr. práva na spravodlivý proces, obhajobu, účinné opravné prostriedky, práva na zdravie a rodinný a súkromný život za ich súčasného hrubého a systematického porušovania zásadným spôsobom.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný neuviedol žiadne konkrétne námietky voči jednotlivým sudcom Okresného súdu Poprad. Skutočnosti uvádzané obžalovaným nie sú takými skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré by mohli sami o sebe spochybňovať objektivitu a nestrannosť jednak predsedu senátu Pavla Rotha, ale ani ostatných sudcov okresného súdu. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že 15. marca 2013 po podaní obžaloby na Okresný súd Poprad o 14:50:47 hod., bola elektronickou podateľňou náhodným výberom pridelená spisová značka 6T/33/2013 a meno sudcu JUDr. Pavol Roth. Z potvrdenia o lustrácii vyplýva, že pre spis: 6T/33/2013 – nijaký spis nepredchádza.

Najvyšší súd len dodáva, že v predmetnej veci má obžalovaný zvoleného obhajcu na základe Plnomocenstva z 20. augusta 2014, kedy si obžalovaný zvolil za obhajcu JUDr. R. B., advokáta konajúceho vo svojom mene na účet spoločnosti A.

Súčasťou spisu sú písomné vyjadrenia všetkých sudcov Okresného súdu Poprad (č. l. 1119-1120), ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí a obžalovaného R. K. nepoznajú. Predseda senátu JUDr. Pavol Roth dodal, že vo veci sa necíti predpojatý, obžalovaného pozná iba v súvislosti s výkonom funkcie sudcu v predchádzajúcich dvoch trestných veciach, v ktorých rozhodoval o podanej obžalobe, a ktoré sa ho týkali. K obžalovanému nemá žiaden vzťah, takisto nemá vzťah k prejednávanej veci, či k stranám vystupujúcim v trestnom konaní. Výhrady obžalovaného považuje za účelové, ktoré sú iba jeho vlastnými konštrukciami a subjektívnymi pocitmi spojenými s výsledkom rozhodovania v predchádzajúcich veciach.

Z relevantného spisového materiálu nevyplývajú ani žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Okresnému súdu Poprad a jej prikázanie inému okresnému súdu, ako sa toho obžalovaný dožadoval.

Vzhľadom na hore uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že trestnú vec obžalovaného R. K. a spol. vedenú na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6 T 33/2013, tomuto súdu neodníma a to v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. októbra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová